

Lo Somaten

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XIII

Reus, Dijous 28 de Juliol de 1898

Núm. 3568

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. Ptas. 1
n provincies trimeses. 3 50
Extranger y Ultramar. 7
Anúncis, a preus convencionals.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en las principals
llibrerías d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, llibrería Mallor, carrer Jaúquera, 8.
No's retornan los originals encara que no's publicuin.

Farmacia Serra

Arrabal Santa Anna, 80, prop á la plassa de Catalunya (Teléfono 13)

La que paga més contribució de la provincia

FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

SECCIÓ DOCTRINAL

Lo regionalisme y la federació

O'l sistema regionalista es un teixit d'abstraccions infecondas ó al costat del poder suprem deu reconeixer poders locals, tan *reals* y *efectius*, com aquell y juntament ab la competència general dels orgues que presideixen á las regions associadas en Estat, deu erigir la jurisdicció primitiva dels orgues de cada una. Afirmar altra cosa es defensar la perpetuïtat d'una tutela que per innecessaria es injusta, puig ahont no hi ha incapacitat no deu haverhi tutela.

Lo únich cert, al meu mode de veure, es que aixís com en la federació lo poder central se desentén sempre de tots los assumptos que no son d'interés general del Estat, ó que no afectan á las relacions diplomáticas ó internacionals, en lo regionalisme pot reservarse pera entendre exclusivament d'elles, altres materias que no sían las apuntadas; pero pot també renunciar á intervenir en tot lo que no's refereixi á lo anteriorment indicat, dotant á las regions d'absoluta soberania, en quant á sos propis interessos, y per aixó no deixarà de ser tal organizació eminentment regionalista, com que es lo regionalisme més ampli y radical. En tal cas, lo regionalisme's converteix en federació, y per aixó deya jo en mon discurs, que en lo dret públic (*in strictu sensu*, ó sia en lo sentit de dret constitucional) se confón ab la federació.

Lo projecte de la ley sobre supressió de la tutela administrativa y reforma de la organizació departamental y cantonal presentat per Mr. Hovelacque á la Cambra de Diputats de França en 1886, si no recordo mal, creava en cada departament un «Consell» ab funcions legislativas y un «Comité executiu» per aquells cos de entre s'a individus, y quals membres haurian de repartirse la direcció de tots los assumptos que á la administració regional competeixen. Aquell projecte, inspirat en lo regionalisme, distava molt d'una organizació federal, y, no obstant, per ell se dotava á las regions d'una Cambra legislativa y d'un govern responsable, es dir, de poders locals *efectius* y *reals*, que en res quebrantava la autoritat dels poders de la nació. Segons aquest projecte, los departaments haurian sigut verdaders estats *administratius*, ab plena autonomia, soberania é independencia, en quant als rams de sa administració. Aquí te'l Sr. Brñas la *part* y'l *tot* simultáneament; l'*Estat-membre dependent* é *independent* á la vegada.

La quarta y última diferencia que'l Sr. Brñas trocossisteix en que en las federacions cada Estat té sa representació política com persona jurídica ó moral en lo «Consell» ó «Dieta» particular dels estats; y dintre del sistema regionalista no's explica semblant forma de representació, porque la regió, com hem dit ja, no es un Estat independent.

Contestí per mí lo citat projecte de Hovelacque que era simplement regionalista y no federal, y que, segons he exposat, assignava á cada departament un «Consell» que era com son cos representatiu. Pero sense recorre á projectes é ideas de fora d'Espanya ¿potser las provincies espanyolas no tenen sa representació com *personas jurídicas* en la Diputació provincial? ¿ó es que'l Sr. Brñas entén que las provincies no son personas jurídicas?

En quant á la classe de representació que comtals personas jurídicas tenen los Estats particulars en los organismes centrals, que es, segons lo federalisme, la

diferencia inversa que'l Sr. Lopez Mosquera consigna en son artículo, diré que lo mateix hauria de succehir en lo sistema regionalista, com avuy, sens estar organizada Espanya ab arreglo á aqueixos principis, succeheix en la constitució del Senat, ahont tenen representació las Provincias, las Universitats, las Academies, las Societats económicas, y las demás personas socials d'interés públich.

«Lo regionalisme—diu lo Sr. Lopez Mosquera—es algo més que un sistema polítich, es un sistema polítich-social.» Gran veritat es aquesta, y á ella preste tot l'acatament que mereix. Precisament per aqueixa doble naturalesa (polítich-social) lo regionalisme no pot tancar-se dins los límits inflexibles; es una idea molt amplia, molt elástica que ha de realisar-se en la constitució y governació dels pobles adaptant-se ab criteri relatiu á las necessitats y condicions del país á que s'apliqui. La diferencia entre'l regionalisme y la federació no estriba més que en la diversa comprensió de cada sistema, aquell abarca més que aquest; lo regionalisme comprén á la federació com últim terme de son desenrotlló. Se pot ser regionalista sense ser federal; pero no's pot ser federal sense ser regionalista. Es dir, que la federació es la última y mes expressiva aplicació del regionalisme.

Meditis un xich en la relació de comprensió que acabo d'indicar y veurá la exactitut de ma frase combatuda per lo Sr. Lopez Mosquera: «en lo dret públich se confón ab la federació.»

«Significa aixó que no hi pot haver regionalisme sense federació? De cap manera. Lo regionalisme, com he dit avans, té diversos graus, y la federació es lo més ampli y expressiu d'ells.

Pera convencer al Sr. Lopez Mosquera exposaré los que crech més dilimitatius, aixó es, los diversos desenrotllos del sistema. Un país ahont lo poder central respecti ls elements tradicionals, historics, geográfics, etc. de cada regió al declarar lo dret aplicable á las mateixas, elaborant per sí mateix la regla jurídica positiva; pero inspirant-se en aquells factors, adoptarà'l primer grau lo regionalisme; aquell país viurá regit per un regionalisme elemental, embionari. Pot servir d'exemple pera'l cas l'actual estat de nostra legislació civil; al costat del dret castellá, impropriament denominat comú, impera ab vigor lo dret dels antics regnes que s'ha de codificar lo mateix que aquell, com garantia de sa vigencia. Anomeném á aquest grau *personalitat civil* de la regió. Avansant un xich més en lo camí, s'accepta la necessitat de la descentralisació administrativa, se comprenen las ventajás d'una administració propia pera cada regió y se la dota d'orgues independents en sa esfera; que será més ó menos amplia segons lo criteri que presideixi á aquesta organizació sia més ó menos expansiu, porque aquí hi caben veris sobersans y colors, y allavors tindrém la *personalitat administrativa*, completa ó parcial, pero substancialment reconeguda. Per últim ensanxant lo círcul de la activitat de la regió, s'estableix un estat d'absoluta separació entre lo particular de cada una y lo comú á totes, y's crean organismes regionals ab soberania y jurisdicció ilimitadas pera sos propis interessos, sens destruhir per aixó la unitat superior cimentada en los elements é interessos comuns y representada per los poders centrals. Allavors los orgues regionals regulan tota la vida de la entitat que gobeñan, la vida interior, y ja no sols estatueixen sobre materias administrativas sino que legislan en assumptos civils y penals. L'«Estat general» se limita á la gestió dels assumptos comuns y'l poder regional

queda árbitre dels destins privatius de sa comarca. Ab aixó s'arriba á la «personalitat política», personalitat completa, distinta de la «internacional». En aquest grau es ahont se confonen lo regionalisme y la federació.

Aixís exposada la doctrina y no s'enracorda la llogica, ó ya que reconeixer que la federació es la expressió màxima del regionalisme. La controversia quedarà reduhida á quan sia lo grau de regionalisme més apropiat y convenient pera determinat país; la discussió haurá de referirse á si ab certa nació lo sistema regionalista ha de contenirse perpetuament dins de certs límits, sense arribar á ulteriors expansions, ó si ab tots deu aplicarse gradualment hasta'l últim terme. Son cuestiones aquestas d'art polítich més que de Filosofia del Estat; ab lo terreno del dret constitucional me sembla innegable la conclusió.

Fixinse en aquest los regionalistas templatés pera que al sustentar sa opinió no inferixin grave dany al sistema, negant conceptes universalment admesos. Pera defensar la mera descentralisació ó la autonomia administrativa de las provincias, no es necessari negar la personalitat jurídica de la regió, absurdó tant imperdonable quant que avuy mateix, sens libertats regionals, la provincia te reconeguda per la ley sa personalitat natural, y aquest no l'ignora lo Sr. Brñas y ho sap també'l Sr. Lopez Mosquera.

Buscant jo la causa del escrupulos rezel ab que'l Sr. Brñas tracta en vè de diferenciar *essencialment* lo regionalisme de la federació, me sembla trobarla en los perills que al regionalisme pogués acarrear lo reconeixement de sa paternitat federalista, en un país com Espanya, en ahont se sol pensar tant de lleuger y en ahont pot encarnar lo federalisme en un partit republicá d'ideas y procediments radicalíssims en tots los ordres pogués infundir desconfians y captarse las antipatias de las classes conservadoras. En aquest sentit vaig jutja Hoable l'intenció, prenent per habilitat de prudent lo que seus dúpte es error substancial y lamentable d'aquí l'haver qualificat jo l'obra del Senyor Brñas, d'«estéril esforç del regionalisme vergonyós» porque ella significa pera lo regionalisme una defensa molt condicional y tímida.

També la federació es compatible ab totes las «formas de govern», senyor Lopez Mosquera, y'l mateix cap en la Monarquia que en la República. Pera professar lo regionalisme radical no es necessari cantar lo credo de Pi ni sisquera adjujar las ideas conservadoras. Lo regionalisme es una forma de govern «social y organica» á la vegada y cualsevol que sia lo grau de sa aplicació, admet totes las doctrinas relatives á la part dogmática de la Constitució política. Com hi ha monarquies democráticas y republicas aristocráticas, així pot haverhi regionalisme y federació mes ó menos liberals ab relació als drets que en la terminologia de la ciencia del Estat s'anomenan «individuals».

Convenim, donchs, ja que tots combreguem en lo regionalisme, en lo essencial del sistema y sostinguem en bon' hora nostras divergencias en quant á la realisació del ideal. La regió es una entitat natural é historica, es una personalitat; té com tal sos drets y sos debers, sa capacitat y per aixó deu tenir sa autonomia. ¿Quina deu ser aquesta? ¿á quina esfera deu redahir-se? Hanequí la cuestió; hanequí'l únich discutible. Pero no's negui en lo camp filosóph la plena capacitat de la regió. Anomenémnos nos radicals, altres moderats, pero tots regionalistas, porque d'empenyarse en diferenciar lo regionalisme de la federació, lógicament's

arriba a negar als federals lo dictat de regionalistes y aixó seria ridícul.

MARIÁN ARAMBURO y MACHADO.
Madrid, Juliol del 98.

Interessos regionals

LO PANTANO DE BECEITE

Nostre estimat colega l' *Heraldo de Aragón* escriu á propòsit d'aquest important assumpto, lo següent article, oferint á la vegada son valió concurs pera seguir la campanya que se ha iniciat en la premsa:

«No nos cansarem may de repetir que es hora ja de desterrar perjudicis de rutinas y perniciosas y dolentas inclinacions de la protecció oficial, y que aquells que poden exercirla ficin sa mirada, ab senyalada predilecció en los problemas agrícolas, ab preferència á tota altre empresa de pública utilitació.

Aquest ha sigut sempre necessari; avuy, més que may.

Nos rallen en l' impotencia los esforços pera mantenir territoris colonials d' una feracitat paradisiaca; privats, tal vegada en plessos molt curts dels exhuberants rendiments de terres fertillissimas que normalment savan ab esplenditut la producció y l' consum en nostre territori peninsular, just es parar atenció en lo futur, y apercebirse pera possibles contingencies, que havían de treure un trastorn inmens pera la vida nacional.

«Com ferho? Fomentant nostre principal, nostre inagotable manantial de riquesa: lo desarrollo de l' agricultura;»

Aprofitant las puras lliçons de l' experientia; deixant de mirar alucinats al horitzó rosáceo de glorias tradicionals de rassa, pera convertir nostre mirada á terra, que ella nos amaga en un grau superior qui sap á lo que molts somnian, lo recurs salvador, l' únich, que ab un desarrollo armónich de iniciativas, pot abjerarnos un tant del odiós bagatge de vexacions y gravámens que nos ha tret l' explotació, l' ági y la torpesa d' alguns homes y de molts anys.

Es aquesta regió, agrícola per excelencia, una de las anomenadas á produhir majors utilitats ab aqueixa regeneració de la producció nacional, y mes mereixedora per tant del apoyo y favor dels de dalt.

Grans terrenos erms y olvidats en aquesta regió, s' han metamorfoseat ja al rebre beneficiós rego.

Varis pantanos hi ha en projecte, que una vegada construhits farien aquest país molt mes rich, y reportarian á sos moradors la santa compensació d' esforços avuy casi infructuosos.

Un d' aquests pantanos á que nos referim, es lo de Baceite.

Pot jutjarse de l' importancia de la empresa, ab sol dir que en construcció beneficiaria á mes de 12.000 hectáreas de terreno de cultiu inmillorable, pera l' olivar principalment, donchs sola Calaceite pot produhir en dit fruyt uns set cents mil duros anyals.

Entren ademés per mils las hectáreas de viayes que podrian recullirse, totas de ví excelent; apart de 4.000 hectáreas d' arbres fruyters y cereals, fruytes y hortaliças.

La alimentació del pantano, sembla cosa resolta; segons l' opinió de personal facultatiu.

Lo pas segurament seria inmillorable, si se son preu en alguns punts variaria, per ser precis expropiar algunas terras de labor.

Lo caudal d' aygua que podria recullirse, seria bastant al permetre en l' extensa zona que havia de rebre lo benefici de tres regos anyals, los suficients pera assegurar las principals collites.

¿A que pendre altres datos d' adquisició fácil y de comprobació indubtable?

Nos limitarem á recomenar l' assumpto, á quins obligats venen á donarli solució.

Nos consta que la junta regional d' interessos del Baix Aragón no tenen en estudi.

Dita entitat ha probat sos entusiasmes, y no necessita recomendacions. Concurs, tal vegada.

Lo nostre lo tindrà sempre.»

RETALL

Fa pochos dies que l' general Blanco ha publicat una proclama dihent que l' exercit espanyol deu lluytar á Cuba contra ls americans. Diu que nostras armas sortiran victoriosas y que demostraran una vegada més lo carácter indomable de la rassa espanyola y l' geni militar de nostre exercit. Diu també que la ocupació militar de Santiago no té importancia estratègica y que

no ha de tenir cap influencia en la próxima campanya, que será la decisiva.

Ab quin gust denben haver posat la noticia 'ls diaris que estan per la guerra fins al últim extrém!

Lo general Blanco deu tenir rahó dihent que la nova campanya será la definitiva; pero aixó no vol dir que sia la favorable. L' heroisme es hermos sempre, pero si he constituheix un mèrit, no sempre constituheix lo triomf. Lo sacrifici es necessari quan ha de produhir ventatjas, ó essent parcial pot proporcionar la victoria total al cap de vall.

CRÓNICA

OBSERVACIONES METEOROLÓGICAS
del dia 27 de Juliol de 1898
FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d' observació	BAROMETRE aneroida	GRAU d' humitat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSER. particular
9 m.	756	82	0'0	3'2	Nes	
3 t.	756	80				

HORAS d' observació	TEMPERATURAS			VENTS direcció	NUVOLS classe	can
	Maxima	Minim.	Term. tipo			
9 m.	Sol. 46	31	27	S	Cumul	0'3
3 t.	Sombra 34		33	S		0'6

La Junta del «Club Velocipedista» prega als senyors que tingan algun compte pendent ab dita societat ab motiu de las carreras del dia 25 se serveixin presentarlos en la Secretaria de la mateixa per tot lo dia 29 á fi de poguer presentar l' estat de comptes de las citadas carreras.

Lo próxim dissapte 30 del corrent veurá la llum pública en aquesta ciutat un nou setmanari catalá, literari y humoristic titulat «Lo Ventall».

Ahir los pastissers de aquesta ciutat rebaxaren lo pa 20 céntims per arroba.

Actualment se ven á 5 pessetas 20 céntims.

Per no haverse reunit sufficient número de senyors regidors ahir l' Excm. Ajuntament no va poguer celebrar sessió de primera convocatoriá.

Copiém de «La Renaixensa» de Barcelona:

«Cara y creu. Escoltém á n' en Sagasia en son manifest de 25 d' Octubre de 1868:

«.... La impremta es la ven perdurable de la inteligencia; veu que may s' extingeix y vibra sempre á través del temps y de la distancia. Intentar esclavizarla es voler la mutilació del pensament, es arrancar la llengua á la rahó humana....»

Escoltemlo ara en son Decret de 14 de Juliol d' aquest any:

«Article primer. Se suspenen temporalment en tota la Península é Isles adjacents las garantías expressadas en los artículos quart, quint, ssisé y nové y párrafos primer y tercer del article 13 de la Constitució de la Monarquía.»

«Cal ategir á major abundament que l' article nové quin exercici sofreix interdicció, diu: «Tot espanyol té dret: d' emetre llurament sas ideas y opinions ja de paraula, ja per escrit, valentse de la impremta ó d' altre procediment semblant, sense subjecció á la censura previa....»

Aquesta es lo política centralista, dirigida per homes quinas ideas giravoltan en lo seu cervell com panells de campanar.

De las paraulas del 1868 als fets d' avuy hi va bona diferencia.

Lo que alashoras escrivia l' actual president del Consell era la cara. Lo que avuy fa es la creu.... que nosaltres havem de carregar damunt de las espatillas.»

En la botiga de marches daurats que la Sra. Vinde Puig té establerta á l' Arrabal de Santa Anna, hem vist lo retrat d' una coneguda persona d' aquesta ciutat d' un semblani exactissim, fet per l' aventatjat alumno del «Centro de Lecturas» D. Joan Canubi qui ha demostrat ab dit dibaix que domina l' llapis d' una manera acabada.

Per lo Ministeri d' Hisenda s' ha dirigit una real ordre al de la Gobernació declarant que procedeix que ls gobernadors civils expendeixin llicencia d' ús d' armes «gratis» als recaudadors de contribucions, agents executius y auxiliars dels mateixos, mentres desempenyin aqueixos carrecs.

No fa molt temps que desmentrem ben autorisadament que la Unió Catalanista hagués resolt ni hagués sisquera pensat en celebrar aquest any una Asamblea general de delegats.

Aquestos darrers dies tornan alguns diaris, sense l' més petit fonament, á ocupar-se d' aquest assumpto, arribant fins á assenyalar la ciutat de Tarragona com la escullida pera aplegarshi 'ls delegats de per tot Catalunya.

No hi ha res d' aixó. Repetim lo que diguérem dias endarrera; per are no s' ha pensat en celebrar aquest any cap Asamblea catalanista.

Diu *El Adelanto* de Salamanca:

«S' assegura que una senyora d' alta jerarquia, que habita en lo real alcázar de Madrid, ha escrit un d' aquets dias á una elevada autoritat de Salamanca, dihent que prompte será feta la pau en condicions millors que s' pensava.»

Tenint en compte la Junta de «El Brinco», al desenrotlle que está prenent dita humoristica societat ha acordat celebrar en la nit del próxim diumenge, 31 del corrent, á dos quarts de deu de la nit, una vetllada humoristica, que á jutjar per lo bon humor que ha regnat sempre entre sos socis, promet veures molt concorregut.

En la Administració de Consums d' aquesta ciutat, se recaudaren per diferentes especies, en lo dia d' ahir, 1041'27 pessetas.

S' ha rebut en lo Ferrol una Real ordre disposant que parin los travalls que s' feyan en horas extraordinarias en l' acorassat «Cardenal Cisneros».

Lo vapor «Nuevo Valencia», arribat de Sevilla y escalas, ha portat á Barcelona 7.222 sachos de blat.

Lo senyor Bisbe de Barcelona s' ha dignat nomenar Regent de la parroquia de Martorell á nostre distingit amic lo Reverent Mossen Salvador Bové.

A Viena s' ha format un comité per aixecar un monument al gran mestre Johannes Brahms. Es molt just que al que ha continuat molt brillantment las grans tradicions de Beethoven sia glorificat en la capital de l' Austria com ho ha sigut lo mestre de Bonn. Entre ls membres del comité figuran los noms de MM. G. Malher, director de la Opera de Viena; Hans Kichter, N. Dumba, L. Goch, Dr. E. Mandyczewski, Ed. Hanslick, Carl Goldmark, Johann Strauss, etc. Tots los que han pogut apreciar lo geni de Brahms interpretant la seva música de camera, tan personal, sos superbs «Lieder», sas grans sinfonias, sas caracteristicas pessas per piano, tenen de contribuir á la erecció d' un monument destinat á perpetuar sa memoria.

Procedent de Gijón, Cádiz y Cartagena fondeja ans d' ahir en l' ant port de Barcelona, quedant aïslat dels demés barcos, lo vapor «Jovellanos», que, segons diguerem, ha portat dos obusos Ordon z de 30 y mitj centimetres procedents de la fábrica de Trabaja.

Ademés porta dit barco 250 caixas de pólvora y 224 id. projectils y accessoris pera las esmentadas pessas, y 220 caixas projectils y una roda «trinquial» ab destí al parch d' artilleria de Mahó.

Los obusos serán desembarcats ab l' auxili de la grúa de 80 toneladas de las obras del port.

La Maquinista Terrestre y Marítima facilitarà al ram de Guerra l' material necessari pera que aquellas grans pessas puguin esser transportadas al lloch destinat.

Se troba vacant en lo poble de Molló la escola de noyas, dotada ab lo sou anyal de 625 pessetas.

SECCIÓ OFICIAL

Alcaldia Constitucional de la ciutat de Rous

En virtut de lo acordat per aquest Excm. Ajuntament en consistori de tetxa 15 dels corrents se tren á pública subasta lo suministre de mil metros cúbichs de pedra matxacada pera l' afirmat y recomposició de las vías públicas urbanas d' aquesta ciutat, baix lo tipo de quatre pessetas cinquanta céntims lo metre cúbich y ab subjecció al plech de condicions facultativas y económicas que estará de manifest durant los dias laborables y horas d' oficina en lo Negociat de Foment d' aquesta Secretaria Municipal pera coneixement de las personas que desitjin interessarse en la mencionada subasta.

L' acte del remate tindrà lloch en aquestas Casas

SERVEY DE TRENS

SORTIDAS

De Reus á Barcelona
 5:04 m. correo (Per Villanova y Vilafranca) 1.ª, 2.ª y 3.ª.
 8:56 m. exprés, primera y segunda dimars, dijous y dissabtes (per Vilafranca).
 12:11 t. mercancías, segunda y tercera.
 4:57 t. correo (per Vilafranca).

De Barcelona á Reus
 5:25 m. (per Vilafranca).
 9:46 m. (per Vilafranca).
 1:58 t. correo (per Vilafranca).
 7:39 t. exprés (dimars, dijous y dissabtes).

De Reus á Mora
 9:33 m. — 1:04 t. — 3:10 t. — 7:19 y 9:57 nit.

De Mora á Reus
 4:21 m. — 8:00 m. — 12:05 t. — 6:04 t. — 7:36 n.

De Reus á Tarragona
 8:30 m. — 9:47 m. — 2 t. — 7:04 t.

De Tarragona á Reus
 7:30 m. — 12:25 t. — 4:30 t. — 8:20 n.

De Reus á Lleida
 8:40 m. — 5:23 t. — 7:04 t.

De Lleida á Reus
 5:50 m. — 3:50 t.

De Reus á Vimbodí
 7:28 t. cotxes de 2.ª y 3.ª.

De Vimbodí á Reus
 9:53 m. cotxes de 2.ª y 3.ª.

De Tarragona á Valencia
 9:30 m. y 11:30 n.

LO ISOMATENTOL

De Valencia á Tarragona.
 48:75
 21:85
 39:50
 3:10
 3:14
 3:25

ADMINISTRACIÓ DE CORREUS-REUS

Horas d' arribada y sortidas de correos

ARRIBADAS	
De Tarragona,	8:30 m.
De Barcelona (per Tarragona)	9:30 m.
De id. directe	10:30 t.
De id. id.	7:30 t.
De id. ab la correspondencia extranjera (per Picamoixons y descendent de Lleida)	7:30 t.
De Madrid y Zaragoza	2:30 n.
De Lleida y Huesca	7:30 n.

NOTA: Los correos para Filipinas sortiran de Barcelona lo 7 y 21 de Noviembre y lo 5 y 19 de Diciembre del corrent any. Los de Cuba surten d' aquesta Administració lo 7, 17 y 27 de cada mes, correo ordinari.

Altra.—Deu tenirse present que tots los vapors que conduheixen tropas de refors á Cuba, portant també correo.

SORTIDAS

Pera Barcelona á las 5:00 m.
Pera id. id. á las 2:00 t.
Pera Tarragona, Valencia y Murcia per S. Vicens 5 m.
Pera id. id. id. (per idem) á las 2:00 t.
Pera Tarragona, directe á las 7:00 n.
Pera Lleida, Huesca, Manresa, Sabadell, Tarrassa y sas líneas á las 8:00 m.
Pera Madrid, Saragossa, Teruel, provincias vascongadas, Castilla, Galicia, Andalucía y Extremadura á las 7:00 t.
Los pobles servits per peatons á las 9:00 m.

NOTA: A la correspondencia dirigida á Teruel, Andalucía y Extremadura, que 's deposita en los busson després de la sortida del correo de Madrid, se li donaa sortida á las 7 de la nit per Tarragona.

Ferrocarril económic de Reus á Salou

Servey de trens de viatgers que regirà desde el 1 de Juliol de 1898.

SORTIDAS DE REUS

Mati		Mati	
Tren núm. 2 á las 4:10	Tren núm. 1 á las 4:56		
» » 12 » 5:45	» » 11 » 6:30		
» » 14 » 7:20	» » 13 » 7:21		
» » 16 » 8:09	» » 15 » 8:10		
» » 4 » 9:06	» » 12 » 10:01		
» » 20 » 10:48	» » 3 » 10:49		
Tarde		Tarde	
Tren núm. 22 á las 12:35	Tren núm. 25 á las 2:33		
» » 6 » 2:32	» » 27 » 3:19		
» » 26 » 3:18	» » 29 » 4:03		
» » 28 » 4:02	» » 31 » 4:47		
» » 30 » 4:46	» » 33 » 5:31		
» » 32 » 5:30	» » 35 » 6:10		
» » 34 » 6:18	» » 37 » 7:00		
» » 36 » 6:59			
Nit		Nit	
Tren núm. 38 á las 7:48	Tren núm. 39 á las 7:49		
» » 41 » 8:41			

Tranvia á vapor desde la estació del ferrocarril fins devant del carrer Glosa de Mestres

SERVEY DE TRENS COMBINATS QUE REGIRÁ DESDE 1 DE JULIOL DE 1898

Sortidas de la Estació

Mati: 5:25 6:59 7:50 8:40 10:32 11:20	
Tarde: 3:06 3:45 4:29 5:13 5:59 6:45 7:28	
Sortidas del carrer Glosa de Mestres	
Mati: 5:40 7:12 8:00 8:45 10:40	
Tarde: 12:30 2:15 3:12 3:56 4:41 5:25 6:12 6:55 7:44	

Observacions: Los dias festius á més dels trens indicats en lo present cuadro sortiran de la estació á las 2:10 y del carrer Glosa de Mestres á la 1:39. Las horas se regiran per lo meridí de Mad id.

Reus 1 de Juliol de 1898.

Promptuari de la escriptura catalana

ERRORS QUE DEVENEN EN LA ESCRITURA CATALANA

ERRORS EN LA ESCRITURA CATALANA

ERRORS EN LA ESCRITURA CATALANA

ERRORS EN LA ESCRITURA CATALANA

ERRORS EN LA ESCRITURA CATALANA

ERRORS EN LA ESCRITURA CATALANA

ERRORS EN LA ESCRITURA CATALANA

ERRORS EN LA ESCRITURA CATALANA

ERRORS EN LA ESCRITURA CATALANA

ERRORS EN LA ESCRITURA CATALANA

ERRORS EN LA ESCRITURA CATALANA

ERRORS EN LA ESCRITURA CATALANA

ERRORS EN LA ESCRITURA CATALANA

ERRORS EN LA ESCRITURA CATALANA

ERRORS EN LA ESCRITURA CATALANA

ERRORS EN LA ESCRITURA CATALANA

ERRORS EN LA ESCRITURA CATALANA

ERRORS EN LA ESCRITURA CATALANA

ERRORS EN LA ESCRITURA CATALANA

ERRORS EN LA ESCRITURA CATALANA

Moviment del port de Tarragona

De Girona en 45 per cent i de València en 30 per cent.

De València en 55 per cent i de Girona en 35 per cent.

De Girona en 55 per cent i de València en 35 per cent.

De València en 55 per cent i de Girona en 35 per cent.

De Girona en 55 per cent i de València en 35 per cent.

De València en 55 per cent i de Girona en 35 per cent.

De Girona en 55 per cent i de València en 35 per cent.

De València en 55 per cent i de Girona en 35 per cent.

De Girona en 55 per cent i de València en 35 per cent.

De València en 55 per cent i de Girona en 35 per cent.

De Girona en 55 per cent i de València en 35 per cent.

De València en 55 per cent i de Girona en 35 per cent.

De Girona en 55 per cent i de València en 35 per cent.

De València en 55 per cent i de Girona en 35 per cent.

De Girona en 55 per cent i de València en 35 per cent.

De València en 55 per cent i de Girona en 35 per cent.

De Girona en 55 per cent i de València en 35 per cent.

De València en 55 per cent i de Girona en 35 per cent.

De Girona en 55 per cent i de València en 35 per cent.

De València en 55 per cent i de Girona en 35 per cent.

De Girona en 55 per cent i de València en 35 per cent.

De València en 55 per cent i de Girona en 35 per cent.

De Girona en 55 per cent i de València en 35 per cent.

De València en 55 per cent i de Girona en 35 per cent.

De Girona en 55 per cent i de València en 35 per cent.